

- 1705 / 1 - 97 / 98

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

10 AUGUSTUS 1998

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 620 van het
Gerechtelijk Wetboek**

(Ingediend door de heer Geert Bourgeois)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 616 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt: «Tegen ieder vonnis kan hoger beroep worden ingesteld, tenzij de wet anders bepaalt.». Krachtens artikel 617 van hetzelfde wetboek worden de vonnissen van de vrederechter gewezen in laatste aanleg wanneer «uitspraak wordt gedaan over een vordering waarvan het bedrag 50.000 frank niet overschrijdt».

Artikel 560 van hetzelfde wetboek bepaalt: «Wanneer een of meer eisers optreden tegen een of meer verweerders, wordt de bevoegdheid bepaald door de totale gevorderde som, ongeacht ieders aandeel daarin.». Die bepaling wordt bij artikel 618 toegepast gemaakt op het vaststellen van de aanleg.

De in artikel 560 vervatte regel is evenwel niet van toepassing in geval van vrijwillige tussenkomst. Artikel 621 bepaalt immers: «Met uitzondering van de beslissingen inzake tegenvorderingen en vorderingen tot tussenkomst strekkend tot het uitspreken van een veroordeling, wordt met betrekking tot de ontvankelijkheid van het hoger beroep tegen de vonnissen op

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

- 1705 / 1 - 97 / 98

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

10 AOUT 1998

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 620 du Code
judiciaire**

(Déposée par M. Geert Bourgeois)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 616 du Code judiciaire dispose que : «Tout jugement peut être frappé d'appel, sauf si la loi en dispose autrement.» En vertu de l'article 617 du même Code, les jugements du juge de paix sont rendus en dernier ressort «lorsqu'il est statué sur une demande dont le montant ne dépasse pas 50.000 francs».

L'article 560 du même Code dispose que: «Lorsqu'un ou plusieurs demandeurs agissent contre un ou plusieurs défendeurs, la somme totale réclamée fixe la compétence, sans égard à la part de chacun d'eux dans cette somme.» L'article 618 rend cette disposition applicable à la détermination du ressort.

La règle énoncée à l'article 560 n'est toutefois pas applicable en cas d'intervention volontaire. L'article 621 dispose en effet qu'à : «l'exception des décisions rendues sur les demandes reconventionnelles et sur les demandes en intervention tendant à la prononciation d'une condamnation, les jugements rendus sur incidents et les jugements d'instruction suivent pour

(*) Quatrième session de la 49ème législature

tussengeschied en tegen de onderzoeksvonnissen gehandeld zoals inzake de hoofdvorderingen.». Die bepaling betekent dat, om de aanleg te bepalen, het bedrag van de vordering tot tussenkomst niet mag worden samengeteld met dat van de hoofdvordering.

Het Gerechtelijk Wetboek voorziet evenwel in een afwijking ten aanzien van sommige tegenvorderingen. Artikel 620 bepaalt immers: «Wanneer de tegenvordering ontstaat uit het contract of het feit dat aan de oorspronkelijke rechtsvordering ten grondslag ligt, ofwel uit de tergende of roekeloze aard van deze vordering, wordt de aanleg bepaald door samenvoeging van het bedrag van de hoofdvordering en het bedrag van de tegenvordering.».

Uit de combinatie van de artikelen 617, 620 en 621 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat er ten aanzien van de vaststelling van het bedrag van de laatste aanleg een verschil bestaat tussen de situaties van twee categorieën aanleggende partijen op tussenvordering: de aanleggers op tegenvordering en de tussenkomende partijen. Het bedrag van de tegenvordering wordt samengevoegd met dat van de oorspronkelijke vordering, wanneer de tegenvordering ontstaat uit het contract of het feit dat aan de oorspronkelijke vordering ten grondslag ligt of uit de tergende of roekeloze aard van die vordering, terwijl het bedrag van een vordering tot tussenkomst strekkend tot het uitspreken van een veroordeling niet wordt samengeteld met het bedrag van de oorspronkelijke vordering, zelfs indien zij ontstaat uit het contract of het feit dat aan de oorspronkelijke vordering ten grondslag ligt.

Op grond van wat voorafgaat, oordeelde het Arbitragehof bij arrest nr. 14/98 van 11 februari 1998 dat de artikelen 620 en 621 van het Gerechtelijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden, doordat zij uitsluiten dat, om de aanleg te bepalen, het bedrag van de vordering die een benadeelde persoon richt tegen diegene die hij voor de door hem geleden schade aansprakelijk acht, zonder zijn verzekeraar bij de zaak te betrekken, wordt samengeteld met het bedrag van de vordering tot tussenkomst die laatstgenoemde tegen de oorspronkelijke eiser richt, terwijl die tussenvordering een gevolg is van het feit dat tot grondslag van de oorspronkelijke vordering dient.

Dit wetsvoorstel beoogt een einde te maken aan de vastgestelde ongrondwettigheid. Het volstaat daarvoor artikel 620 van het Gerechtelijk Wetboek ook van toepassing te maken op de vorderingen tot tussenkomst.

la recevabilité de l'appel le sort de la demande principale.» Cette disposition signifie que, pour déterminer le ressort, le montant de la demande en intervention ne peut être cumulé avec celui de la demande principale.

Le Code judiciaire prévoit toutefois une dérogation à l'égard de certaines demandes reconventionnelles. L'article 620 dispose en effet que: «Lorsque la demande reconventionnelle dérive soit du contrat ou du fait qui sert de fondement à l'action originaire, soit du caractère vexatoire ou téméraire de cette demande, le ressort se détermine en cumulant le montant de la demande principale et le montant de la demande reconventionnelle.»

Il résulte de la lecture conjointe des articles 617, 620 et 621 du Code judiciaire qu'il existe, concernant la détermination du montant du dernier ressort, une différence entre les situations de deux catégories de parties demanderesses sur incident: les parties demanderesses sur reconvention et les parties intervenantes. Le montant de la demande reconventionnelle et celui de la demande originaire sont cumulés lorsque la demande reconventionnelle dérive soit du contrat ou du fait qui sert de fondement à l'action originaire, soit du caractère vexatoire ou téméraire de cette demande, cependant que le montant d'une demande en intervention tendant à la prononciation d'une condamnation ne s'additionne pas au montant de la demande originaire même si elle dérive du contrat ou du fait qui sert de fondement à la demande principale.

Sur la base des éléments qui précèdent, la Cour d'arbitrage a estimé, dans son arrêt n° 14/98 du 11 février 1998, que les articles 620 et 621 du Code judiciaire violent les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'ils excluent que soient cumulés, pour la détermination du ressort, le montant de la demande dirigée par une personne lésée contre celui qu'elle estime responsable de son dommage, sans que l'assureur de ce dernier soit mis à la cause, et le montant de la demande en intervention dirigée par celui-ci contre le demandeur originaire, alors que cette demande incidente dérive du fait qui sert de fondement à l'action originaire.

La présente proposition de loi vise à remédier à l'inconstitutionnalité constatée. Il suffit, pour ce faire, de rendre l'article 620 également applicable aux demandes en intervention.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 620 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met het volgende lid:

«Wanneer de vordering tot tussenkomst ontstaat uit het contract of het feit dat aan de oorspronkelijke rechtsvordering ten grondslag ligt, wordt de aanleg bepaald door samenvoeging van het bedrag van de hoofdvordering en het bedrag van de vordering tot tussenkomst.».

17 juni 1998

G. BOURGEOIS

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 620 du Code judiciaire est complété par l'alinéa suivant:

«Lorsque la demande en intervention dérive du contrat ou du fait qui sert de fondement à l'action originaire, le ressort se détermine en cumulant le montant de la demande principale et le montant de la demande en intervention.».

17 juin 1998.